

14.září 1937 umírá v Lánech TGM a znovu jako již mnohokrát si musíme připomenout jeho neohroženost tváří tvář vybičovanému antisemitismu v r. 1899 v souvislosti s t.zv. Hilsnerovou aférou. Tuto vlastnost postavit se většině jež zastává mylný názor u něho obdivujeme vícekrát. Jestliže v ideji čechoslovakismu se mýlil, jestliže některé policejní zákroky za jeho vlády byly příliš kruté, jestliže ještě za svého života se nechal oslavovat řekněme na hranicích vkusu, jestliže se nechal zvo-

T. G. MASARYK.
první prezident Československé republiky.
Snímek ze dne 4. března 1937.

Foto ČTK., Praha.

201

u v n i t ě ř ě í s l a :

1. Prof.Dr.Ing.Libor Brom: Vlast po půlstoletém panství nacizmu a komunismu.
2. Břetislav Rohlíček: **Levicová marmeláda...**
3. Vojtěch N. Duben: Případ "Jan Masaryk" stále nevyjasněn.
4. Nový světový... /N e d ě l n í H l a s a t e l/
5. Semtex se znovu vyváží /Národní politika, Mnichov/
6. J s m e t a d y ! Křesťanskodemokratická strana.

Předpokl.cena: 1,- Kčs MIČ 47263 Náklad: 50 výtisků

v y c h á z e l o 1973 - 1975
o b n o v e n o 1987 ročník 8 číslo 1

Vydává: Vladimír Hajný Red. Josef Volařík
ČSA 34,787 01 Šumperk rada: Marta Zemanová

38

Levicová marmeláda

Břetislav Rohlíček (Fejeton)

Již dříve jsme informovali o současném repertoaru divadelních scén v našem "domě". Je znám do té míry, že si o tom už cvrkali i vrabci na střeše. Občanské fórum dosud psalo všechny scénáře her, všechno režirovalo a někdy i hrálo, protože vládlo. Zkrátka, mělo to všechno v rukou a tak si do toho přece nenechá mluvit. Zdálo se, poněkud nepřirozené, že by všechno muselo ležet na bedrech jedné organizace, ale OF jinak nedalo. Asi vědělo, co by se s celou organizací stalo, kdyby se dalo lžnout někomu jinému. Nebylo by to ani v tradici našich levicových "vymožeností", aby se něco takového dovolilo. Tedy, aby se rozumělo, kromě již popsáných rolí, se OF také snažilo všechno kontrolovat. Stejně jako to naše levice vždy dělala, aby se něco náhodou nevymlklo z rukou. Jářku, každý by řekl, že je toho na OF moc! Snad si měli ti pánové říct, "Lepší vrabec v hrsti, nežli holub na střeše"!!

Levých seskupení, větších i menších, jsme měli v posledních padesáti letech nepočítaně. Z levých sociálních demokratů se stali komunisté, pak byli nacisté, dále Národní fronta, pak hlavně komunisté, pak "socialisté s lidskou tváří", znovu komunisté a nyní to OF. Nějak tam byli většinou komunisté, jako veš v kožichu. Ostatní z té levice, se nikdy neměli k tomu, aby se to konečně jednou pořádně vyprášilo. Ani OF se k tomu nemělo a asi proto je teď samo, tak říkajíc, v rozkladu. Inu, v levici jsou živly rozvrzuté!

A tak na konec se OF přecenilo, nemohlo to s tou komunistickou sabotáží všechno utáhnout a také nechtělo vyprašovat komunisty. Naopak, místo aby vyprašovalo komunisty, samo se teď bude podílet na rozmnožení počtu stran, ačkoliv dříve nechtělo o stranách ani slyšet. Jejich volební heslo "Strany jsou pro straníky, volte OF" znělo jako snaha o rozrvání ve stranách, tedy základa demokracie. Jistě si tenkrát řekli, na co by niho OF demokracii kdy potřebovat? Anebo, že by komunisté již tenkrát hlodali v OF? V parlamentních volbách mělo OF přes 50%, a teď s ním je konec. Z padesáti procent na nulu za jeden rok, to musí být rekord!

Rozvrzuté myšlenky v OF asi rozvrzaly OF samé. To se zdá zákonité. Není to bomba? Tak si to považte, OF už nemá žádné členství! Asi příklad, jak to může dopadnout s levicovou organizací s mnoha bývalými komunisty ve vysokých funkcích, když už se nemůže spoléhat na teror.

Ptáte se jistě, co může vzniknout z levicové organizace s mnoha bývalými komunisty ve vysokých funkcích? OF na to odpovídá tím, že teď připravilo jednu ze svých posledních her s oficiálním názvem "Profilování OF na pravici a levici". Mezi zasvěcenými divadelními kritiky má titul "Kdo nevěří, ať tam běží". Mezi vši tou oficiální levicí teď pravice? To tu za těch padesát let nebylo. A zatím v zákulisí, ti, kdož v těch politických hráčkách OF se všelijakými podvody, triky a pochybnými mravy nacházeli zdroj zábavy si teď občas postesknou: "Musel ten konec být tak rychlý? Nedalo se něco dělat? a dodávají: "Stejně se těšime na pár těch darebactví, ale OF, na rozloučenou".

Tak, jak OF známe, alespoň v té rýži, levicové tradici těch posledních padesáti let, tak se o to určitě vynasnaží do slova a do písmene. I když OF teď již skutečně zvoní hrana po méně než dvou letech existence. Mimochodem, jen pro několik ze svých vlastních obřibenců OF napsalo a hrálo nedávno jako (jedno) aktovku svůj vlastní rozklad. Byla velmi krátká. Ale možná, že mu s tím někdo pomohl. Proslýchá se, že komunisté. V době své největší slávy v ni OF doslova explodovalo zemvitř. Byl to tak říkajíc mozek plný pilin, ale zřejmě špatně udusaný. Jak víme, když začnou piliny v pilinových kamnech hořet, a nebyly před tím dobře udusány, tak ten piliňák vybuchuje.

Nevydrželo u moci ani tak dlouho, jako jeho sestra. Národní fronta, z doby předhistorické (reformní letopočet OF, 1945-1948 našeho kalendáře, pozn. autora). Teď se sice s NF snaží, alespoň sotežít o přežití na papíře, ale naděje, že OF překoná NF jsou velmi slabé, neboť NF to vydržela na papíře 42 let.

Není-li však, OF i teď v práci na jedné z těch jeho her o podvodech, i když vlastně již bez členstva? O čem má být ta jedna z těch posledních her? Z důvěrných pramenů jsme se dozvěděli, že NF a OF vždy spolupráh na to, že když budou chtít tak jim lidé rozumí se voliči, obyvatelstvo, nějak skočí na lep. Že by to byl ten poslední trik? Jakou vůni a chut' má mít ten lep tentokrát? Vše nasvědčuje tomu, že marmeládovou, stejnou jako v minulosti.

Co se to tam zase kutí? Z OF teď vzniká Občanská demokratická strana a Občanská demokratická aliance, které oznamují, že budou pravcové a Občanské hnutí. Z Komunistické strany nedávno vzniklo Československé demokratické fórum. Z Republikánské strany už v roce, 1945 vznikla a jen na Slovensku byla NF povolena Demokratická strana. Z VPN se chystá odstěpit Platforma pro demokratické Slovensko, kolem pana Mečiara. Za vlády NF v čele s Komunistickou stranou v období budování socialismu jsme byli Československá lidově demokratická republika. Za socialismu, a i nadále, se noviny Lidové strany jmenují Lidová demokracie. Jakoby vždy šla komunistům a socialistům z NF a OF z demokracie hlava kolem!

Zkušenost mluví, že pokud to není vidět z činů, je to jen mnoho povyku pro nic. Když se nějaké plody vaří v nacizmu, socialismu a komunismu až

po padesát let, tak to ani nemůže být nic jiného než levicová marmeláda. Skládá se z částic, které se chovají, jednají a umírají jako nacisté, socialisté a komunisté. Je to něco tak beztvářého jako když na začátku OF ustavilo neoficiální "demokracii jen pro komunisty". Nedá se snad ani očekávat, že by někdo z bývalých komunistů přestoupivších k OF se dříve zajímal o demokracii a tak není divu, že se to slovo užívá ve všech možných a nemožných souvislostech, jen ne tak jak má. OF to vše stejně nabízi ve víře, že když teď nabídně obyvatelstvu tuto starou, levicovou marmeládu s libivou demokratickou nálepkou, že to něco změní na padesátileté reputaci.

Avšak z padesátiletých zkušeností, v pravě na vlastní kůži, je mnohým zřejmé, že demokracie a československá levice nemají spolu nic společného. Pro ČSFR jsou nyní demokracie a levice jako nebe a dudy. Něco diametrálně odlišného, vzájemně si odporujícího. A tak ani v této hře OF by zodpovědný občan, ne poslušný divák a hloupý volič, jakým ho chce vždy OF ve svých hrách mít, neměl pozorovat a hledat v té hutné hmotě, ve které se nenechá dýchat, natož žít. Ruce pryč od té hladké, i intelektuální, levicové marmelády, kterou mu teď místo nacistů, NF,

komunistů, nebo socialistů s lidskou tváří, pro změnu nabízí OF. Měl by si všimnout a vybrat z marmelády pecky a jádra, které si uchovály tvar a barvu po letech levicového vaření. Měl by pamatovat na to, že i některá pecka, či jádro se nechá rozvařit, ale že z marmelády jádro, či pecku již nikdy neuděláš.

To je to demokratické! To by se mělo příště volit! Je milion důvodů, aby se podporovalo to, to skutečně demokratické. U dnešního politického vedení v ČSFR /OF, VPN a KDH/ to zatím existuje jen na papíře.

Důvod je nadmíru jednoduchý. V demokracii byl v Československu relativní blahobyt a spokojenost. Naproti tomu, v levicové marmeládě to vždy byly a budou jenom bída a utrpení. "Denní Hlasatel"

Nový světový... Nedělní Hlasatel 5 7. dubna 1991

Po dlouhá léta tato odpověď nebyla pro mě ničím jiným, než mírně zábavnou anekdotou, pravděpodobně o poslední dceři konfederace z doby před rekonstrukcí. Avšak o mnoho let později jsem došel k názoru, že pravděpodobně měla pravdu.

Americká revoluce stvořila republiku, která se narodila v 18. století a vzkvétala v ranních letech století devatenáctého. Začla nepatrně upadat pod tlakem "Manifestu určení", ale zcela se zhroutil v troskách války, která končila v roce 1965.

Po tomto roce Amerika se začla měnit z republiky v národní stát a viděli jsme vzestup velkých obchodních společností a zrod lupičských baronů. Je to přesný popis vzdor protestům libertariánů, kteří mají tendenci, aby zromatísovali všechno v soukromém úseku a zdemonstovali vše v úseku veřejném. Ale pro tyto lupičské barony svobodný trh měl asi tak stejnou cenu jako pro Lenina.

Na rozhraní dvacátého století Amerika se změnila z národního státu na imperium, zabrala Filipiny a Porto Rico ve zřejmém vymyšlené španělsko-americké válce. I jako impérium, byli jsme stále jen trpaslíky, ale konkurence to změnila.

Co většina lidí nazývá první světovou válkou bylo ve skutečnosti první válkou imperií. Britská a francouzská imperia se srazila s ambicemi imperia rakousko-uherského a německého. V této válce bylo zabito 15 milionů lidí, ale výsledek byl opravdu pochybný.

Britové a Francouzi měli velké žně - na příklad Střední východ - ale opomenuli následovat radu toho nejpřímnějšího politického rádce Machiavelliho. Nezabili, ani nepřevrátili na svou víru své nepřátele a Německo jen doutnalo odporem.

Amerika se stala vítězem. To je totiž ta doba, kdy poprvé ve své historii americké imperium se změnilo z dlužníka ve věřitele. Její nová konkurence, leninistické imperium, sesazením ruského cara, se také zrodilo z téhož konfliktu. Anglo-americké vedení formalisovalo své partnerství.

V nynějších dnech hospodářství obou zemí ukazují námahy svého úkřastenství ve zbrojním závodě - leninistické pouze o málo větší, než naše, tak se to alespoň jeví. Mezitím menší národy třetího světa bojují mezi sebou válku v zadních místnostech. Snad intuitivně vědí, či někdo nahoře ví, že ještě nikdy žádné imperium nevyhrálo válku s masovou migrací lidí.

Možná, že po dlouhé době, ti pokorní skutečně zdědí svět tím, že počtem přežijí ty hrubé a útočné.

Přel.: J.M.

nemohli přijít na to, jak vést nukleární válku a vydělat na ní peníze, natož jak ji přehit.

A tak třetí světová válka imperií byla nazvána a stále ještě je, studenou válkou, bojevanou tajnými prostředky a zástupci. Tato situace běží od roku 1945 až do dnešního dne a zůstane na budoucnost, aby ukázala, které imperium zda vůbec některé z nich, vynoří se jako vítěz, či zda vytvoří alianci a pak spolu dohromady vykořistí celý svět - či dohromady se zřítí.

Druhá světová válka zničila Německo a Japonsko přímo a nepřímě zničila imperia Británie, Francie a Holandska. Byly tak těžce vysyleny z prolití krve a svého pokladu, že během několik krátkých let jejich zámožská panství byla ztracena.

Bezprostředními vítězi se stalo americké a leninistické imperium, oba nyní kolosální velmoci a také hotovy pro třetí světovou válku imperií.

Avšak výmález nukleárních výbušnin změnil pravidla. Nikdo z nich

Případ „Jan Masaryk“ stále nevyjasněn

Pražský (a po něm zahraniční tisk) přišel letos v únoru se „senzací“, že redaktoři Rudého Práva objevili v archivu býv. ÚV KSČ (ve fondu A. Novotného) poslední dopis Jana Masaryka, adresovaný údajně den před jeho smrtí „maršálu Stalinovi“. Jan Masaryk v dopise vysvětluje proč „se rozhodl spáchat sebevraždu“.

Z různých dalších článků v RP a v českých novinách však vychází najevo, že nejde o vlastní dopis, nýbrž o dva české texty, zřejmě přepsané z jiného originálu, asi francouzského: První je asi překlad na nečisto; druhý, konečný text je s datem 28. května 1962. Z jednoho pražského článku vychází najevo, že české znění údajného textu Masarykova dopisu zkoumal už v létě 1948 býv. důstojník gen. štábu čs. armády ing. Š. Košár, který se dnes „už nepamatuje“, zda byl dopis napsán rukou nebo na stroji, a také opomněl říci, proč s touto informací nepřišel už v roce 1968, když se Masarykův případ vyšetřoval za pražského jara.

Z jiných nynějších pražských článků však vyplývá, že jde o text údajného dopisu Jana Masaryka, který uveřejnil v první polovině července 1948 francouzský list „Le Combat“, po něm švýcarský list „Illustré“ a jiné západoevropské noviny, a posléze také některé americké: v USA text rozšířil Paul Wohl expert na čs. zprávy tiskové agentury NANA, zejména v „N.Y. Herald Tribune“, která už zanikla. Není pravda, jak tvrdí pražský tisk, že text „dopisu“ uveřejnily „New York Times“ a „Cleveland News“. Ty naopak uveřejnily články, v nichž poukázaly na to, že jde o falzifikát, který byl dílem Moskvy: Měl podpořit tvrzení Gottwaldova režimu v Praze, že Jan Masaryk spáchal sebevraždu, kterému západní veřejné mínění (včetně prezidenta Trumana) přestalo brzy věřit. Zatím co hlavním argumentem komunistické Prahy bylo, že Masaryk spáchal sebevraždu, protože dostal ze západu četné kritické dopisy (což neodpovídalo pravdě), falšovaný dopis se po vzoru jiných podvrhů Kominterny, GPU či NKVD snažil dokazovat svou „pravost“ větami, které kritizovaly Stalina a Sověty. Americký list „New York Times“ uveřejnil 31. srpna 1948 prohlášení čs. delegáta u OSN dr. Jána Papánka, že jde o podvrh.

Další pozoruhodnou informací, která přišla letos na jaře z Prahy, je vysvětlení, které údajně uveřejnil „Le Combat“ o tom, jak se „dopis“ dostal z Prahy přes Moskvu do Paříže. V Masarykově ložnici prý 10. března 1948 ráno našli ministři Nosek a Clementis dva dopisy: jeden adresovaný Stalinovi a druhý Alici Masarykové. Jiná verze tvrdí, že druhý dopis byl adresován americké spisovatelce M. Davenportové, kterou Jan Masaryk 7. března narychlo poslal z Prahy do Lon-

dýna s dopisy B. Lockhartovi a O. Sargentovi z britského ministerstva zahraničí, aby je ujistil, že v komunistické ČSR nemíní zůstat. Nosek a Clementis odevzdali prý „dopis Stalinovi“ Zorinovi, který tehdy dohlížel v Praze na únorový puč; a ten jej odvezl do Moskvy. Stalin prý pořídil kopie pro všechny členy Politbyra včetně ministra ozbrojených sil maršála Bulganina. Další informace, jak je uveřejnil „Le Combat“, zní jako špiónážní román: V sekretariátu maršála Bulganina prý agent kpt. Ivan Krylov dopis přeložil (z francouzštiny nebo češtiny?) do ruštiny. Originál prý si ponechal, 15. dubna 1948 odjel služebně do Berlína, a pak přes Brusel někam do Jižní Ameriky. Prý buď on sám nebo jiný, snad britský agent, se postaral o to, aby se dopis dostal do listu „Le Combat“. Avšak ing. Š. Košár z OBZ ve svém letos uveřejněném interview tvrdí, že dopis, který v létě r. 1948 vyhodnocoval, byl fotokopii dokumentu, který prý získal z trezoru britské SIS nějaký čs. agent. Kdo tomu věří, ať tam běží...

Za uplynulých 30-40 let jsem měl možnost studovat stovky západních knih o britské SIS, americké CIA a sovětské GPU či NKVD. Ani v jedné z nich jsem nenašel zmínku o nějakém dopisu Jana Masaryka Stalinovi. Ostatně i knihy, které se zabývají výhradně smrtí Jana Masaryka, např. americká kniha „Případ Masaryk“ od C. Sterlingové, text dopisu, uveřejněný r. 1948 v „Le Combat“, zcela ignorují. Jinak by musely poukázat na řadu historických nesmyslů v tomto textu. Předně text začíná oslovením „Pane maršále“, ačkoliv Stalin byl tehdy už generalissimem. Dále jsou tam historické nesmysly o údajném jednání TGM a dr. Beneše se sovětským vyslancem v Praze Mostovněkem o Podkarpatské Rusi z r. 1920, kdy ČSR neměla se Sověty diplomatické styky. Dále text připomíná pobyt J. Masaryka r. 1943 v Moskvě při podpisování čs-sovětské smlouvy, žkoliv M. byl tehdy v USA atd. Celkem vzato, jak jeden odborník nedávno poznamenal, je dopis psán způsobem, jakým J. Masaryk nikdy nepsal; také nepsal na stroji a jde-li o strojopis, pak by jej musel někdo Masarykovi napsat, což by se za ta leta asi neutajilo.

Vše nasvědčuje tomu, že jde o podvrh Moskvy, která v podobných falzifikátech vynikala zejména v údobí studené války. Nutno však připustit, že v souvislosti s otázkou nad Masarykovou smrtí se od r. 1948 objevily v západním tisku i jiné podobné „senzace“, které nevyšly nutně z dezinformačních dílen v Moskvě, a že proto mohl „dopis“ vzniknout v nějaké soukromé nebo agenturní dílně na Západě. Tím spíše by bylo vhodné, aby Moskva otevřela své archivy k „případu Masaryk“ podobně, jako to alespoň částečně učinila v případech likvidace tisíců polských důstojníků a intelektuálů katy NKVD v Katyni v r. 1940. Nejde totiž jen o „dopis Stalinovi“. Jde o celou záhadu kolem smrti Jana Masaryka na dlažbě Černínského paláce. Jde především o okolnosti kolem atentátu na majora Augustina Schramma, spojku mezi NKVD a KSČ či OBZ a StB, který byl zastřelen v Praze 27. května 1948.

O těchto dosud nejasných věcech píše podrobně C. Sterlingová ve své knize „Případ Masaryk“. Její pozoruhodná kniha sice není bez chyb, ale je výsledkem jejího usilovného výzkumu okolností kolem smrti Jana Masaryka, který prováděla v letech 1968-1969 v Praze, Londýně a jinde. C. Sterlingová také podrobně píše o svých rozhovorech s dr. Jiřím Kotlářem, který byl r. 1968 pověřen čs. generální prokuraturou, aby Masarykovu smrt vyšetřoval. Nutno hned poznamenat, že Sterlingová píše o Kotlářovi velmi kriticky a na několika místech tvrdí, že se mnohé věci, které sama zjistila, rozcházejí s tím, co jí dr. Kotlář tvrdil nebo naznačoval. Dr. Kotlář se před několika měsíci v Praze podílel na diskusích o tom, zda Masarykův dopis Stalinovi, jak jej uveřejnilo Rudé Právo, je pravý nebo není. To je sice v pořádku. Čs. veřejnost i objektivní historikové by si však raději přečetli z pera dr. Kotláře něco o tom, jak probíhalo jeho vyšetřování v letech 1968-1969, zejména po srpnové invazi; proč jeho zpráva byla vydána až 17. prosince 1969; zda do jeho práce zasahovaly nějaké tajné služby (StB či NKVD), případně „zdravé jádro KSČ“; a zda jeho závěrečná zpráva skutečně odpovídala tomu, co zjistil. Měl dr. Kotlář možnost jít do archivu ÚV KSČ, věděl o článku v „Le Combat“, který v archivu měl být (nebo nebyl) atd.?

Někdejší Masarykův tajemník Viktor Fischl už loni v červenci za své návštěvy v Praze prohlásil v Mladé frontě, že jeho původní pochyby o tom, že Masaryk byl zavražděn, zcela rozptýlilo Prohlášení čs. prokuratury ze 17. prosince 1969, zejména tyto věty: „...nebylo zjištěno nic, co by zdůvodnilo podezření, že Jan Masaryk byl zavražděn. Pro značný časový odstup od doby činu a neúplnost původního vyšetřování nelze bezpečně říci, zda šlo o sebevraždu nebo o nešťastnou náhodu...“ Fischl loni poukázal nejen na „právnícké nesmysly“ této formulace a na fráze jako: „od doby činu“ (může být „nešťastná náhoda“ právnícky „činem“?) a „původní vyšetřování bylo neúplné“. Proč? Byl v tom úmysl? atd.

Není bez zajímavosti, že k podobnému závěru jako Fischl dospěla publicistka C. Sterlingová už v r. 1969, kdy chystala v New Yorku do tisku první vydání své knihy „The Masaryk Case“.

Vojtěch N. Duben,
Washington D.C.

kteří utrpěli materiální škody. Při invazi bylo zraněno více než 700 lidí.

V souvislosti se smrtí majora Schramma byl nelidsky mučen a pak zastřelen příslušník StB ing. Petr Konečný z Prahy a pak soudem odsouzen k smrti za údajný atentát studentů Míla Choc a Slavoj Šádek, ačkoliv dosud žije několik svědků, kteří tvrdí, že Choc jim přisahal, že Schramma nezabil ale že jej měl unést do Západního Německa, aby se zjistilo, zda Schramm měl prsty ve smrti Jana Masaryka. Pak je zde ovšem také případ partyzána Jos. Vávry-Staříka, který údajně poslal skupinu M. Choc z Rezna do Prahy, aby unesla Schramma. Věra-Stařík byl prý pak unesen StB do Prahy, vypovídal v procesu proti dr. M. Horákové, byl na jedné cele (prý jako udavač) s dr. Prokopem Drtinou a nakonec prý byl r. 1953 popraven. Byl?

Komunistická strana Slovenska 91 byla založena ve Zvoleni. Bude mít marxisticko-leninskou orientaci, nepovažuje se za nástupní stranu bývalé KSS, jak řekl její předseda Julius Feješ. Strana má prý 10.000 členů.

Také naši přátelé v nové vládě budou potřebovat dobré disidenty. (Pavel Kohout)

Otázka nejen parlamentární
Nebylo by na čase, ty „lidi zvláštního
razení“ konečně již jednou vyrazit?
V. Davydovskij

kychkoliv forem. Nový Semtex ale ob-
sahuje pro rozeznání nápadů chemický
přídavek. Prezident Václav Havel minu-
lého roku v Londýně řekl, že v době ko-
munistické vlády se výbuštiny vyxor-
tovalo více než 1000 tun. Od roku 1989
byl však vývoz Semtexu zastaven.

Semtex se znovu vyvážá
Pražské ministerstvo obchodu povolilo podnikovi Syntezia Semtín vývoz výbuš-
né plastické látky Semtex. Podle zprávy
Mladé fronty dnes v minulosti ji s obli-
bou používali teroristé nejrůznějšího
ražení pro své ilegální akce, protože vý-
bušina je bez zápachu a dá se pro své
plastické vlastnosti modelovat do ja-

**Vladimír Dlouhý, čs. ministr hospo-
dářství,** dementoval v Londýně zprávu
britské agentury Reuter, že na shromáždění
ně britských podnikatelů ohlásil na
přítelí rok devalvaci koruny a že zpráva
nemá podklad a na konferenci
řekl. Koruna je podle něho stabilní a
mluvit dnes v polovině roku o její deval-
vací za řadu měsíců by bylo nezdopo-
vůdné. (ČT).

Odszkodnění za invazi
Československo požaduje finanční
odszkodnění pro pozůstalé 72 obětí inva-
ze vojsk Varšavského paktu při jejich
vpádu do země v srpnu 1968. Podle zprá-
vy tiskové kanceláře DPA náhradu mají
dostat i ti občané, kteří byli tehdy
postřiženi i ačkoliv na zdraví a také ti,

SVOBODA, ODPOVĚDNOST, SOLIDARITA

Jsme tady!

KŘESŤANSKODEMOKRATICKÁ STRANA

Úvodní slovo předsedy KDS

Vážení přátelé!

Téměř všichni dnes hovoří o obnově demokracie a základních lidských hodnot, o budování právního státu, o návratu do Evropy a o radikální ekonomické reformě. Jenomže tam, kde všichni slibují a nikdo se zatím nemůže vykázat hmatatelnějšími výsledky, bývá rozhodnutí těžké.

Jako Křesťanskodemokratická strana máme v tomto směru určité přednosti a skýtáme určité záruky. Stačí se jen zběžně poohlédnout do našeho sousedství, abychom zjistili, že právě pod křesťanskodemokraticky a konzervativně orientovanými vládami se nejlépe a nejrychleji prosazuje nedělitelná kombinace svobody a prosperity. Konečně je zde další důležitý aspekt: programově není naším cílem vláda a moc, ale veřejná služba.

Chceme vyjadřovat společnou vůli všech, kdo respektují zásady a ideály evropské, tedy křesťanské civilizace. Jsme politická strana: proto jsme si jasně vědomi, že možnost prosazení našich ideálů je dána podílem na demokratické moci, tedy měrou naší voličské podpory.

Nechceme lhát a slibovat neuskutečnitelné. Posledních patnáct měsíců historie naší země je poznamenáno mnoha kompromisy, mnoha zcela zbytečnými chybami a především svůdným ohňostrojem naprosto nereálných slibů. Pokud se naše veřejnost nechá přesvědčit, že naprostý rozklad naší společnosti není ve všech oblastech tragickým dědictvím čtyřiceti let totality, ale plodem neodpovědných experimentů posledních patnácti měsíců, pak je vše ztraceno. Pak nevyhnutelně znovu přijdou soudruzi Husák, Jakeš či Bilak, Jičínský, Rychetský či Mečiar a znovu nám určí cestu pokání a poslušnosti, na které již nebude řeč o nějakých právech jedinců, národů nebo sociálních skupin.

Nenabízíme zázračné uzdravení po čtyřicetiletém komatu, nabízejeme vyzkoušené léky, které při spolupráci nemocného zaručují překonání krize. Léky ovšem bývají hořké!

Neslibujeme pro nejbližší dva roky více než pot a slzy. Sociální zřetel je pro nás zřetel ústředním, přesto však nelze slíbit víc, než že v tomto kritickém období nikoho nenecháme zemřít hladu nebo ocitnout se bez střechy nad hlavou. Neméně odpovědně však tvrdíme, že vás ti, kdo slibují více, chtějí oklamat: jejich nabídka přidává k potu a slzám i krev a prodlužuje období krize na nedefinovanou dobu, po jejímž uplynutí se ocitneme spíše před propastí než na konci tunelu.

Představitelé KDS

Republikový zastupitelský výbor KDS

Adresa: Sekretariát KDS, Sokolská 39, 120 00 Praha 2,
telefon - fax (02) 235 1454

členové Republikového výkonného výboru

předseda KDS

PhDr. Václav Benda

I. místopředseda KDS

Ing. Miroslav Tyl

II. místopředseda KDS

Ing. Pavel Tollner

další místopředsedové KDS

MUDr. Jiří Bužga
Michaela Freiová

PhDr. Hynek Krátký
Miroslav Svoboda

další členové Republikového zastupitelského výboru

Ing. Ctibor Fojtíček

Jan Gottwald

JUDr. Vojtěch Krejčíř

Ing. Antonín Marek

JUDr. Jan Molík

Zbyšek Niemiec

Petr Pleva

Karel Smrčka

Ing. Karel Večeře

MUDr. Zdena Zemanová

Ing. Pavel Hofírek

Ing. Václav Dvořák

MUDr. Ondřej Škoda

ústřední tajemník

Tomáš Svoboda

telefon (02) 2195 - 5671

hospodářská ředitelka

JUDr. Miluše Pospíšilová

telefon (02) 2368429

tiskový mluvčí RZV

Peter Pálka

telefon - fax (02) 235 1454

Stranický soud

předseda stranického soudu

JUDr. Josef Nejedlý

další členové stranického soudu

PhDr. Václav Peřich
Ing. Vladimír Bártů, CSc.

Josef Mužiček
Rudolf Gajdziok

Republikový kontrolní výbor

předseda republikového kontrol. výboru

Ing. Ivan Podolský

další členové republikového kontrol. výboru

Stanislava Kubizňáková
Ing. Božena Chutná

Ing. Ladislav Šafařík
Josef Nešpor

Nezávislý čtrnáctideník
30. dubna 1991

REDAKCE:

Cába Stanislav
Dolejší Josef
Herman Josef
Kalenda Karel
Dr. Ing. Kobliha B.
Komínková Marie
Kroulík Břetislav
Meců Jára

Vydavatel, šéfredaktor
a grafická úprava:
KOMÍNEK MILO

Zástupce šéfredaktora
KOUDELKA JOSEF

Vydává a tiskne:
Moravia Publishing Inc.
2098 Dundas Street West
Toronto, Ont., Canada
M6R 1W9
Tel: (416) 533-4242
Fax: (416) 533-2205

Redakce "Svědomy" v ČSFR:
KOUDELKA JOSEF,
(vedoucí)
poštovní schránka 95
772 00 Olomouc
Tel: (068) 25834

Vychází dvakrát měsíčně

**Redakce se nepodporuje články
nemá zodpovědnost
a nemůžeme se s jejich obsahem
stotožňovat**

**Nevyžádané rukopisy
se nevracejí**

Vlast po půlstoletém panství nacismu a komunizmu

PROF. DR. ING. LIBOR BROM

Ředitel studií ruské oblasti na University of Denver
Denver, Colorado, USA

Není sporu o tom, že po půlstoletém panství nacistů a komunistů v naší vlasti, jsou to komunisté, kteří jsou stále u moci. Ano, titíž stalinisté a jejich odchovanci, kteří nás týrali, vyvlastňovali a vyvražďovali ve čtyřicátých, padesátých, šedesátých, sedmdesátých a osmdesátých letech, aby nakonec nyní navlékli na sebe "lidskou masku" a ještě důkladněji nás ujařmili. Ano, titíž bojem, marxismem, leninismem, policií, koncentráky, bitím a hladem a vyhazovali z bytů, domů, podniků, statků, zaměstnání a vysokých škol. Ano, nepleťme se, opravdu titíž ukrutní soudruzi a jejich odchovanci, kteří jednou konfiskovali naše úspory, pense a pojistky, ničili naši tradici, demokracii a republiku a vyštvali statisíce vlastenců za hranice do exilu. Ano, titíž zločinci a jejich odchovanci, kteří naši mládež ukradli mládí a starým lidem celé životy.

Komunisté - včerejší či dnešní - se nezměnili.

I dnes bojují o moc. I dnes lžou, přetvařují se, derou se ke korytům a hrabou peníze. I dnes, ať si říkají jakkoli, nepocítují po svých zločinech žádného studu. Jsou to dobrodruzi bez Boha, kteří nemají žádného svědomí. Jsou to existence bez duše, které nemají před sebou žádné věčnosti. Jsou to hmoty bez budoucnosti. Nakonec se jen rozloží a převrátí v přirozená hnojiva. Ano, komu-

nisté se svým zoufalým hmotářským světovým názorem nejsou ničím jiným než budoucím hnojivem.

Proto komunisté mají tak strašný komplex méněcennosti.

Vědí, že nejsou a nikdy nemohou být plnými lidskými bytostmi. Chybí jim cit, soucit, dobročinnost a láska. Nahrazují to všechno mluvením. Kdykoliv však otevrou ústa, ukazuje se jejich pravá hrůza: jsou arogantní, předstírají vědomost, ohánějí se zkušeností a pořád ospravedlňují svou vládní, zákonodárnou, soudní, diplomatickou, hospodářskou a policejní moc. Jsou to však primitivové. Často neumí ani česky či slovensky pořádně mluvit.

Proto komunisté mají také strach.

Vědí, že jejich postavení po půlstoletém německém a sovětském, socialistickém řádění v naší vlasti je neudržitelné. Jejich nacistickým předchůdcům s řízeným hospodářstvím je již dávno konec. Jejich sovětskému modelu s centrálním plánováním konec právě nastává. Jejich říšský protektor v Sovětském svazu, soudruh Gorbačov se může každým dnem zhroutit. Jejich spasitel na věčné časy - sovětská armáda je ve stavu rozkladu. Jejich hlavní zbraň, tajná policie s armádou špiclů, je rozpuštěna a zdráhá se znovu nastavit své krky. A jejich armáda a vojáci - pozor - to je přece náš

Vážení,

firmy Artaker a AMOS si vás dovoluji pozvat ve dnech 10.-18. září 1991, v době konání podzimního brněnského veletrhu, do stánku č. 118 v pavilónu J1 brněnského výstaviště.

Ve společné expozici Vám nabídneme poslední novinky z oblasti DeskTop (DTP) a DeskTop Repro (DTR):

- standardní DTP systém
- PC - MS-DOS - VENTURA/Artline/Amos
- standardní DTP systém
- PC - MS - Windows - Ventura/Corel Draw/Amos
- DTP - DTR systém
- PC/Mac 3B2
- DTR systém Spectre pro zpracování barevné fotografie
- Headline - systém pro počítačem podporovanou redakční práci
- specializované technické vybavení pro DTP a DTR

Chernobyl

protokomunistický lid - se zbraní v ruce!

Proto komunisté drží tak zoufale spolu.

Rozdělili si role jako herci na divadle. Změnili svá jména. Obsadili nejdůležitější úřady. Propojili své pravomoci. Dali si vysoké platy. Vycvičili si bezpartijní obhájce - výřečné Špejblly a Hurvínky. Udělili si veliké pense, honosné řády a učené diplomy. Napojili se na mezinárodní mafie. Posílají se navzájem na světová politická jeviště. Manipulují vládami, parlamenty, soudy a sdělovacími prostředky. Vydávají zákony, nařízení a pokyny. A každodenně bombardují celý svět svou velkou lží, která se nazývá "sameťová revoluce".

Proto komunisté především nenávidí český a slovenský exil.

Vědí, že českému a slovenskému exilu nemohou nic nalhat. To jest doslova nic. Ať se nyní snaží vytáčet, jak chtějí, ať si dávají jakákoliv jména a funkce, ať hovoří jakkoli líbezně - českému a slovenskému exilu nemohou namluvit, že nejsou prachsprostí komunisté. S Havlíčkem: ať si exilu příslibují, ať si exilu vyhrožují, exil nikdy zrádcem nebude. Nebude nikdy zrádcem vzácných životadárných ideálů, které si ze zkrvavené vlasti do širého světa přinesl - ideálu zbožnosti knížete Václava, věrnosti Jana Nepomuka, oddanosti krále Karla, pravdy Jana Husa, vzdělání Jana Amose Komenského, humanity Františka Palackého, mravnosti Tomáše Masaryka a vlastenectví všech českých a slovenských mučedníků této strašné nacistické a komunistické doby.

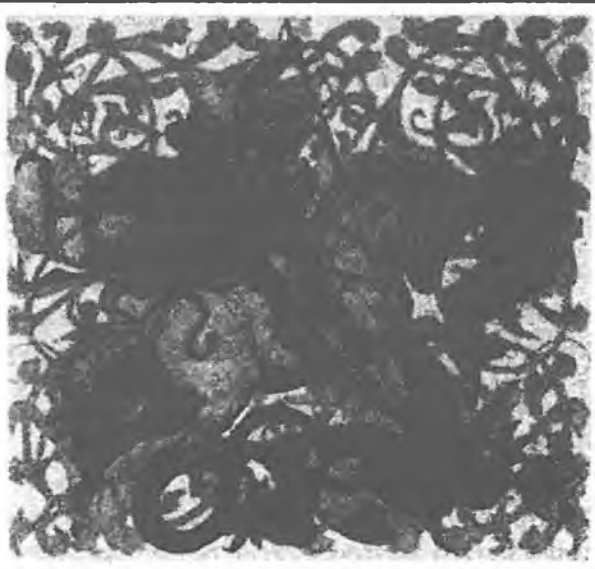
Proto komunisté se tak snaží exil ponížít a umlčet.

Ponížít tím, že ustanovují jako úřední představitele českého a slo-

Svatý Jiří

Svatý Jiří kořen
búří,
aby rostla tráva
všelijaké kvítí,
na věnečky vítí.
Tráva bude růsti,
pšenička metati.

(Z Moravy)

venského národa v západních křesťanských zemích svobody, demokracie a spravedlnosti zcela nevhodné, nedemokratické a nekřesťanské komunisty. Ponížít tím, že exulanty nazývají navrátilci, politickými turisty a devizovými cizinci a jejich učence neuspělci, nedouky či dokonce darebáky. Ponížít tím, že exulantům odmítají bezpodmínečně navrátit jejich ukradené rodinné majetky. Ponížít tím, že exulantům neodpovídají věcně na žaloby, žádosti a stížnosti. Ponížít tím, že tak činí i skrze údajně nestrannickou hlavu státu, jenž je pod jejich kontrolou.

Komunisté nemají ve své diskriminaci exilu žádnou naději na úspěch.

Exil je ohromný. Exil ve všech generacích se počítá na milióny. Exil se rekrutuje z obou národů a ze všech jejich vrstev. Exil má své otce a matky, syny a dcery, rodiny a přátele ve všech koncích vlasti. Vpravdě, exil je nedílnou součástí vlasti. Exil se setkává z pracovitých, životem těžce zkušovaných, tvrdých, vlasteneckých mužů a žen. Exil má všude po celé vlasti - v Čechách, na Moravě, Slovensku a Podkarpatské Rusi -

své plody, výsledky úspěšné práce pro národ a vlast. Exil je členem každé české a slovenské rodiny a každého jejího snu o lepší budoucnosti. A tento exil, pamatujeme, je protikomunistický, veskrze protikomunistický!

Byl to vždy pevný vlastenecký exil, jehož mravní, politická a hospodářská podpora udržovala zdecimovanou vlast v naději na svobodu, spravedlnost a blahobyť. Byl to jednotný protinacistický exil ve svobodném světě, jenž byl pro vlast zárukou vítězství nad nacizmem. A je to dnes ohromný, nezastrašitelný, nepodplatitelný a nesmiřitelný protikomunistický exil ve svobodném světě, který je zárukou konečného vítězství nad komunismem.

Pravda vítězí a nikdo ji nezastaví!

A to komunisté také už vědí!

Tak tedy, bratři a sestry - v exilu a doma - do toho!

Strana, která organizovala zločiny, je stranou zločineckou!

AMOS

TYPOGRAFICKÉ
STUDIO PRAHA - WIEN
OPLETALOVA 55
110 00 PRAHA 1
TEL./FAX 02/2360961